

pingentibus: Quamobrem non solum ore, rostro, capite, atque reliqua corporis figura, sed colorum etiam varietate proxime adeo ad terrestribus Lacerti accedit similitudinem, ut ei simillimus, si pedes exceperis, videri possit. Ventriculum habet oblongum et satis magnum: appendices non multos: intestina mediocria: hepar bifidum, et subrubeum: Lienem subatrum. Pedali mensura majorem adhuc non vidimus. Ab hoc nostro Sauro aliquantulum diversus est, qui in rubro mari reperitur, quem his verbis describit Aelianus: Rubri maris Saurus (interpretatur reddit Lacertum) est, cujus magnitudo ei, qui nascitur apud nos, aequalis est virgatus, spectatur, lineis nimirum aureolis circumdatur a branchiis ad caudam pertinentibus, quas media argentea distinguunt: ore est hiantem, maxilla inferior eminent in superiorem, virides oculos habet, quos aureo fulgore palpebrae ambiunt. Ab hac delineatione non omnino abhorret peregrinus iste piscis, supine subviridis, prone castaneus, lineis

sive lituris, maculisque orbicularibus subviridibus decoratus. Rictum oris habet maximum, Lacertorum terrestrium plane aemulum, et validissimis dentibus instructum. Branchiarum opercula flavescent, punctis referta ferrugineis. Pinna tergoris et branchiarum, et cauda ex ferrugineo rubent. Quae vero in ventre sunt, ejusdem fere cum ventre sunt coloris. In mari vivit, et coenosis * locis delectatur. Carne vescitur, nec a putridis abstinet. Aristoteles inter gregales reposuit: sed cum in mari mediterraneo singuli capiantur, solivagos melius dixeris, tam raro capiuntur, ut vix annis singulis Romae in foro piscario bis deni capti videantur. Inter pisces molli carne praeditos Philotimus reposuit; inter mollis et durae medium, Galenus. Editur assus et frigus. Alexis apud Athenaeum, branchiis exemptis, caesis spinis, lotum atque incisum, et laesere probe pulsatum, caseo, sale, et origano implendum esse docet.

Athen. Di.
pno. l. 7.

Aelian. H.
A. l. 1. c. 49.

* Oppian.
Hal. l. 2.

Galen. Alim.
facult. l. 3.

PUNCTUM IX.

De Corace Rondeletii, Milvo ejusdem, et Boopis rara specie.

TAB. XXII.

I. 2.

Aldrov. de
Piscib. l. 2.
c. 56.

CORAX Rondeletii, Romae nomine cum Lyra communi, Capone vulgo a capitis magnitudine dicitur. Piscis est marinus, corporis forma Milvo Rondeletii similis, aculeorum pinnarumque magnitudine discrepans. Ossa, branchias integritia, caelata, in aculeos desinunt. Pinnae quae ad branchias, minores quam in Hirundine Rondeletii, majores quam in Milvo sunt, ex viridi nigricantes parte interiore, exteriori albescunt, cum maculis rubescentibus. Dorsum ex caeruleo nigricat, latera rubescunt, Venter lactei est coloris. Caput est magnum: locus inter oculos coelatus. In dorso virgas ex ossiculis contextas, instar Cuculi habet: in eodem pinnas duas: prior est brevior, cum aculeis longioribus, acutioribusque, posterior longior, cum longe minoribus aculeis. Linea simplex a capite ad caudam ducta est.

Palato minus est flavo quam Milvus. Ventriculum parvum habet cum multis appendicibus, intestina tenuia, hepar ex albo rubescens. Carne est, si Athenaeum sequimur, durior: si Celsum, teneriore, dura tamen. MILVUS Rondeletii, qui Gallis Lucerna, quod noctu luceat, piscis est marinus corporis forma Corvo perfimilis, corpore magis rubro, capite minus lato, utrinque compresso. Pinnarum numero caudaque similis, magnitudine et colore dissidens. Quantum ad colorem attinet, parti pinnarum quae ad branchias sunt externae, nullae maculae rubrae insunt: interna ex viridi non nigricat, sed pinnae istae partim flavescent, partim nigricant. Linea a branchiis ad caudam ducta simplex non est, neque laevis ut in corvo: sed ex acutis brevibusque aculeis horret. Non squammis, sed cute aspera contegitur. Partibus internis Mullo imberbi

Aldrov. de
Piscib. l. 2.
c. 57.